

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.395 van 10 oktober 2002
in de zaak A. 116.325/VII-25.659.**

In zake : de n.v. TRANSPORT DE RUDDER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. DE KEUKELAERE,
kantoor houdende te ROESELARE,
Vlamingstraat 11

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J.BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Philipslaan 20.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. TRANSPORT DE RUDDER op 4 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 3 december 2001 waarbij het beroep dat de verzoekende partij had ingediend tegen het besluit van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) van 6 augustus 2001 waarbij deze laatste besluit dat "de overdrager, de NV TRANSPORT DE RUDDER, Dadizeelsestraat 220 te 8890 Moorslede, niet aantoonde dat hij conform de bepalingen van artikel 31 van het bodemsaneringsdecreet niet verplicht is om tot bodemsanering over te gaan", ongegrond wordt verklaard;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 september 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. DECLERCQ die, loco Advocaat C. DE KEUKELAERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Ingevolge aankoop volgens notariële akte van 5 mei 1995 is de verzoekende partij eigenaar van een perceel grond met werkplaatsen en burelen op de hoek van de Vijfwegenstraat en de Zuidmolenstraat te Roeselare, gekadaastreerd aldaar tweede afdeling, sectie B, nr. 594h².

1.2. Met het oog op een overdracht van dat onroerend goed, voert de n.v. ADVIESBUREAU VOOR BODEMONDERZOEK van Gent in opdracht van de verzoekende partij een oriënterend bodemonderzoek uit.

In het verslag van dat onderzoek van 11 februari 1999 wordt besloten dat het perceel 594h² moet worden opgenomen in het register van de verontreinigde gronden, dat er historische bodemverontreiniging is met minerale olie in de grond en met 1, 1, 1-trichloor-ethaan in het grondwater, dat er ernstige aanwijzingen zijn voor een ernstige bedreiging en dat die verontreiniging noodzaakt tot een beschrijvend onderzoek.

De voorgenomen overdracht van het kwestieus onroerend goed gaat echter niet door.

1.3. Met een schrijven van 19 maart 2001 meldt de verzoekende partij opnieuw haar bedoeling om voormeld onroerend goed over te dragen en zij

voegt daarbij een verslag van de "Actualisatie oriënterend bodemonderzoek i.v.m. mogelijke bodemverontreiniging" van 12 maart 2001.

Ook hierin wordt besloten dat de al eerder vastgestelde historische verontreiniging een ernstige aanwijzing vormt voor een ernstige bedreiging en dat een beschrijvend bodemonderzoek noodzakelijk is.

1.4. Met een ter post aangetekend schrijven van 18 mei 2001 maant de OVAM op grond van die vaststellingen de verzoekende partij aan om een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren en stelt zij dat de voorgenomen overdracht voorlopig niet kan plaatsvinden.

Met een gemotiveerd schrijven van de n.v. ADVIESBUREAU BODEMONDERZOEK van 15 juni 2001 vraagt de verzoekende partij aan de OVAM om als "onschuldig bezitter" erkend te worden, in essentie omdat de overdrager de verontreiniging niet zelf heeft veroorzaakt en omdat de overdrager bij het verwerven van de grond niet op de hoogte was of moest zijn van de reeds aanwezige verontreiniging.

Met een ter post aangetekend schrijven van 6 augustus 2001 besluit de OVAM dat de verzoekende partij als overdrager niet aantoont dat zij conform artikel 31 van het bodemsaneringsdecreet niet tot bodemsanering zou moeten overgaan, in essentie op grond van de volgende elementen :

- het is aannemelijk dat de bodemverontreiniging al aanwezig was bij de eigendomsverwerving in mei 1995 en dat de verzoekende partij de verontreiniging niet zelf heeft veroorzaakt;
- vermits de verontreiniging deels zichtbaar is en er al in september 1995 een bodemonderzoek werd uitgevoerd, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij bij de eigendomsverwerving niet op de hoogte was of moest zijn van de verontreiniging;
- de verzoekende partij heeft de grond na 1 januari 1993 (nl. na eigendomsverwerving) voor haar bedrijf gebruikt.

1.5. De verzoekende partij tekent op 5 september 2001 administratief beroep aan tegen de beslissing van de OVAM van 6 augustus 2001.

Met een schrijven van haar raadsman van 15 november 2001 wordt het administratief beroep van de verzoekende partij nader toegelicht.

Op 16 november 2001 adviseert de afdeling milieuvergunningen met weerlegging van de argumenten van de verzoekende partij om het beroep ongegrond te verklaren, in essentie omdat de verzoekende partij niet aantoont dat

zij niet op de hoogte was of moest zijn van de verontreiniging op het ogenblik van de eigendomsverwerving.

1.6. Met het thans bestreden ministerieel besluit van 3 december 2001, ter kennis gebracht van de verzoekende partij met een op 6 december 2001 verzonden aangetekend schrijven, wordt het beroep van de verzoekende partij ongegrond verklaard overeenkomstig het advies van de afdeling milieuvergunningen;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in essentie doet gelden dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat zij dient in te staan voor de kosten van het bodemonderzoek en gebeurlijke navolgende bodemsanering, dat de kosten van een beschrijvend bodemonderzoek haar zullen noodzaken een aanzienlijk bedrag als provisie aan te leggen, die haar economische bedrijvigheid en gezonde toestand ingrijpend zal beïnvloeden, dat de mogelijkheid dat er geen bodemsanering zal moeten plaatsvinden ingevolge het beschrijvend bodemonderzoek niet in de weg staat dat de bestreden beslissing ook rechtstreekse nadelen teweegbrengt gezien de potentiële financiële verplichtingen, dat zij er belang bij heeft om de beslissing die haar saneringsplichtig maakt zo snel mogelijk uit de rechtsorde te doen verdwijnen, zonder latere beslissingen in verband met het opstellen van een bodemsaneringsproject en het uitvoeren van bodemsaneringswerken af te wachten, dat de thans bestreden beslissing immers op zich reeds ernstige nadelen teweegbrengt, dat bovendien, door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de geplande verkoop van het perceel grond in het gedrang komt, waardoor de tijdelijke opschorting van de verkoop een vaststaand karakter zal vertonen hetgeen op zich reeds tot winstderving zal leiden; dat, tenslotte, zij nog doet gelden dat na uitvoering van het beschrijvend bodemonderzoek zij geenszins

nog de exceptie van onschuldige bezitter conform artikel 31 van het bodemsaneringsdecreet zal kunnen opwerpen;

2.2.1. Overwegende dat de bestreden beslissing de verzoekende partij er niet toe verplicht over te gaan tot bodemsanering, doch haar enkel oplegt om een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren; dat indien uit dat bodemonderzoek zou blijken dat het verontreinigd perceel moet worden gesaneerd, er in elk geval een formele beslissing zal moeten worden genomen waarvan de verzoekende partij desgevallend de schorsing en de nietigverklaring zal kunnen vorderen; dat gelet op het ingestelde annulatieberoep de niet erkenning van de verzoekende partij als onschuldig bezitter niet definitief is en dat het uitvoeren van het beschrijvend bodemonderzoek dat niet-definitief karakter geenszins beïnvloedt; dat de aan de sanering zelf gerelateerde nadelen niet voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

2.2.2. Overwegende, wat betreft het beweerd nadeel wegens het niet doorgaan van de overdracht van het betrokken perceel, dat de verzoekende partij met haar algemeen betoog geenszins aantoont dat het daaruit voortvloeiend financieel nadeel dermate groot is dat haar levensvatbaarheid in het gedrang komt;

2.2.3. Overwegende, tenslotte, dat de verzoekende partij poneert dat het laten uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek aanzienlijke financiële gevolgen heeft die haar economische gezondheid aantasten; dat, evenwel, zij niet eens vermeldt welke de raming is van de kostprijs van het beschrijvend bodemonderzoek en nalaat aan te tonen dat de ermee gepaard gaande kosten van die aard zijn dat ze het voortbestaan van haar onderneming bedreigen;

2.2.4. Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien oktober tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.